

Can Mora de Baix

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Major, núm. 7
Emplaçament Nucli antic

Coordenades:

Latitud: 41.579359923881
Longitud: 2.5077353417873
UTM Est (X): 458965
UTM Nord (Y): 4603192

Classificació

Número de fitxa 08264 - 15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El 1990 es van restaurar la façana i el pati, tal com consta al rellotge de sol.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Normes complementàries i subsidiàries (NNSS) de planejament de Sant Vicenç de Montalt
Data aprovació: dc., 12/02/1986 - 12:00
Número inventari IPA, núm. 9022
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 9134809DG5093S0001EW
Fitxes associades:

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 20/09/2024 - 12:47

Descripció

Masia, actualment integrada dins el nucli antic de Sant Vicenç de Montalt, de planta quadrangular amb diversos cossos que s'hi han anat afegint amb el pas del temps. El cos principal és de tres crugies paral·leles i consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teules àrabs a quatre aigües, acabada en ràfec. A la part posterior té dos cossos més destinats a usos productius agrícoles, com ara celler. A ponent s'hi ha afegit una galeria amb arcades de mig punt.

La façana principal, orientada a migdia s'estructura simètricament a partir de tres eixos de verticalitat, definits per les obertures. A la planta baixa, en l'eix central, hi ha el portal d'accés. És de dovelles treballades i de punt rodó. Als eixos laterals hi ha sengles finestres reixades, de llinda recta. La finestra de llevant mostra els brancals, ampit i llinda de pedra granítica treballada. A la llinda s'observa un escut esculpit, es tracta de l'escut de la família Mora-Boet.

A la planta pis, l'eix central està definit per un balcó amb barana de ferro i llosana de pedra, també amb els brancals i la llinda de pedra granítica treballada. Aquest balcó retalla la dovella central del portal d'entrada. En els eixos laterals, trobem una petita finestra al costat de llevant, igualment amb emmarcament de pedra i llinda recta. Però en l'eix de ponent, trencant la simetria del conjunt, hi ha un balcó de les mateixes característiques que el central. Entra aquests dos balcons, hi ha un rellotge de sol esgrafiàt.

A la segona planta, s'observen tres finestres, similars a la de llevant de la primera planta: llinda recta, brancals i ampit de pedra granítica treballada. Amb la diferència que la de l'eix central i la de l'eix de ponent tenen una barana de ferro. A banda i banda de la finestra de l'eix central hi ha dues espitlleres per arma de foc. A sota la finestra de llevant n'hi ha una altra.

El parament és llis i arrebossat, pintat de color terrós, amb totes les obertures emmarcades i amb una franja esgrafiada en blanc. Així com en els escaires de les façanes, on es mostren les cantonades amb pedra granítica treballada.

Té un gran pati al davant i a continuació, un altre edifici més petit, que és una casa de planta baixa i pis, amb coberta a dues aigües. El barri d'entrada, cobert amb una teulada, protegeix els dos costats i segueix l'estil de la masia.

Observacions:

Entre els detalls arquitectònics destacables, podem assenyalar la capella de la planta baixa, l'escala de pedra de les golfes i, en general, tots els treballs de fusteria dels sostres i de la teulada. També és interessant el mirador o espiell de l'escala, que imita els estrellats àrabs.

Història

Can Mora de Baix s'origina de la nissaga de can Móra. La seva història ens l'explica Pau Salvat (2023), quan un hereu Mora pren per esposa una pubilla Boet. L'hereu era Pere Mora i Antich (Sant Vicenç, 1745-

1793) i la pubilla era Antònia Boet i Morera (Sant Vicenç, 1743-1793). D'ençà del seu casament, l'edifici del carrer Major passa a ser la casa central dels Mora, que mantenien també la masia de dalt. Els Mora s'han emparentat amb moltes famílies de renom del poble i de la comarca, com són els Boet, ja esmentats, els Missé, els Milans del Bosch, els Riera, o els Caralt.

Joaquim Mora i Albareda, pal de paller familiar, es va involucrar molt en les activitats socials i culturals de Sant Vicenç. Com recalca Antoni Buch i Esteban (1984), les últimes generacions Mora (Joaquim Mora de Caralt, Josep Mora Calvó i Joaquim Mora Albareda) han ajudat el poble i l'església pavimentant carrers, afegint capelles, o amb la mateixa construcció del Delme. Aquestes tres generacions Mora es van ocupar de gestionar les terres pròpies i també les terres de cultiu i les cases dels successius marquesos de Casa Riera.

Bibliografia

BONET i GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins*. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanc.

BUCH i ESTEBAN, Antoni (1984). *Sant Vicenç de Montalt. Narració històrica*. Patronat Pro Cultura, Urbanisme i Turisme de Sant Vicenç de Montalt.

CAMPOY, Josep Lluís i BOBA, Assumpta (2009). *Catàleg de protecció de béns i paisatges del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Sant Vicenç de Montalt*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no vigent.

PÉREZ I FERNÁNDEZ, German i MEDINA ESPIGARES, Gabriel (2023). *Document d'aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Sant Vicenç de Montalt. Document 5: Catàleg de béns protegits*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no aprovat.

SALVAT, Pau (2023). Can Móra de baix, dins AA.VV. 5 cases amb història, 2; pp. 8-11. Sant Vicenç de Montalt. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)
[Pobles de Catalunya.](#)

